

Podzimní skřítek Lístek a ježeček

Na podzim se s přírodou dějí zvláštní věci. Nejvíc můžeš vidět, jak se listí barví do různých odstínů a pak lístečky samy padají na zem. Mezi takovým listím někdy můžeš zahlédnout malého podzimního skřítku. Je moc těžké ho zpozorovat, protože je úplně stejně krásně zbarvený jako to opadané listí. Tenhle podzimní skřítek se jmenuje Lístek a hlídá, aby všechna zvířátka, která mají v zimě spinkat, ulehla k zimnímu spánku a aby na to byla dobře připravená.

Například ježci. Aby mohli spát celou zimu, musí být dobře najezení, musí mít správnou váhu a musí mít na spánek dobré místo, kde jim bude teploučko. Pokud to tak není, může být zima pro ně nebezpečná. To věděl i skřítek Lístek.

Jednou se takhle procházel po lese. Hopsal si to mezi listím, některé si přikládal k sobě a říkal si: „Teda to by byl ale krásný kabátek. Takový barevný.“ Jak si tak

poskakoval, najednou uviděl hromádku suchého listí, jak se celá chvěje. Ta hromádka se třepala jak osika.

„To je divné. To samo od sebe listí nedělá. Za tím něco bude,“ pomyslel si skřítek. Pomalu se přiblížil k hromádce. Dřepnul si k ní a zaposlouchal se. „Tttto je zzzzzzima,“ ozývalo se z ní. Lístek pomalu listí odhrnul a pod ní viděl malého ježečka, jak tam drkotá zuby a celý se třese. „Copak se děje, ježečku?“ zeptal se skřítek Lístek. „Nevím proč, ale nejde mi se zahřát ani usnout. A to už bych měl uléhat k zimnímu spánku. Jestli se mi to nepodaří, tuhle zimu nezvládnou. Je to moje první zima a já nevím, co mám dělat,“ drkotavě odpověděl ježeček.

Skřítek Lístek si ježečka pořádně prohlédl. Chtěl mu pomoci. Od toho přece tady v lese je, aby pomáhal zvířátkům. Jako správný listopadový skřítek. Hned, jak se Lístek na ježečka podíval pořádně, přesně věděl, co s ním je a proč nemůže spinkat.

„Ježečku, ty málo vážíš. Nemáš pořádné zásoby v sobě. Navíc tvůj pelíšek není dostatečně teplý na zimu. Ničeho se ale neboj. Já ti pomůžu. Ještě máme pár dní, než přijde zima, abychom to napravili,“ řekl skřítek Lístek a pustil se do práce. Začal po lese shánět ještě poslední dobroty pro mladého ježečka. Nosil mu je a dohlížel na to, aby vše hezky snědl. Takhle to dělal několik dní. Ježeček pomalu sílil a nabíral. Jakmile zima zaklepala na dveře, skřítek Lístek nashromáždil několik listí a mechu a větví a pořádně ježkův domeček zateplil. Když se pak ježek schoulil pod hromadu nashromážděných věcí, rychle a snadno se zahřál a usnul.

Skřítek Lístek byl moc rád, že zase mohl někomu pomoci. Ještě než přišla zima, chodil ježečka kontrolovat, jestli spí a jestli je mu teplo. A už se moc těšil, až zase za rok nastane podzim a on bude moci svého kamaráda navštívit. To už ale nebude malý ježeček, bude z něj pořádný velký ježek.

Jak by mohl příběh pokračovat? Zkus vymyslet pokračování v 5 větách.

A jak příběh doopravdy dopadl? Poslechni si celou pohádku zde:

<https://www.youtube.com/watch?v=xGBvwOZrfG4>